

<http://www.luju.ro/zeama-de-portocale-inalta-curte-a-respins-exceptia-nulitatii-absolute-a-rechizitoriului-siij-ridicata-de-mircea-negulescu-si-lucian-onea-sub-pretexutul-ca-existenta-siij-ar-intra-in-contradictie-cu-hotararea-cjue-din-18-mai-2021-o-instanta-nationala-nu-poa>

ZEAMA DE PORTOCALE – Inalta Curte a respins exceptia nulitatii absolute a rechizitoriului SIJ, ridicata de Mircea Negulescu si Lucian Onea sub pretextul ca existenta SIJ ar intra in contradictie cu Hotararea CJUE din 18 mai 2021: „O instanta nationala nu poate analiza conformitatea unei dispozitii din dreptul intern, constatate constitutionale, cu dispozitiile de drept european... Obligatiile nu pot incumba instantelor de judecata, neabilitate sa colaboreze cu o institutie politica a UE”

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 29.09.2021 17:45

A aparut o noua hotarare judecatoreasca devastatoare pentru dusmanii Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie (SIJ). La 8 septembrie 2021, **judecatoarele Elena Barbu, Eleni Cristina Marcu si Ana-Hermina Iancu de la Inalta Curte de Casatie si Justitie** i-au cumintit pe **fostii paraditori de la DNA Ploiesti Mircea Negulescu „Portocala” (foto dreapta) si Lucian Onea (foto stanga)** cand acestia s-au ridicat impotriva sectiei speciale.

Mai exact, dupa cum puteti citi in incheierea anexata la final (publicata miercuri, 29 septembrie 2021, de G4media.ro), „inculpatul B.” (usor de identificat in persoana lui Negulescu) a ridicat exceptia nulitatii absolute a rechizitoriului si a actelor de urmarire penala efectuate in cauza de catre SIJ, raportat si la Decizia nr.390 din 8 iunie 2021 a Curtii Constitutionale. Argumentele din exceptie au fost insusite de catre „inculpatul A.” (Onea). Neavand la dispozitie exceptia, dar judecand dupa argumentele ICCJ, ne ramane de presupus ca „Portocala” si Lucica i-au cerut instantei sa nu tina cont de Decizia CCR 390/2021, ci in schimb sa aplice Decizia Curtii de Justitie

a Uniunii Europene din 18 mai 2021, prin care CJUE s-a pronunțat împotriva SIIJ.

Pe de altă parte, cele trei judecătorești supreme le-au închis gura fostelor glorie ale „Unității Haules”, explicându-le de ce decizia citată a Curții Constituționale are prevalența în fața unei decizii a CJUE. După cum veți vedea mai jos, completul Barbu-Marcu-Iancu nu a făcut altceva decât să ia cu copy-paste pasaje din Decizia CCR 390/2021. Menționez că a existat o opinie separată, dar nu în sensul admiterii aberațiilor lui Mircea Negulescu și Lucian Onea, ci pentru pronunțarea asupra lor odată cu soluționarea fondului cauzei penale.

Iata principalul fragment din incheierea ICCJ din 8 septembrie 2021 (dosar nr. 1916/1/2019):

„Asupra cererii formulate de aparatorul ales al inculpatului B. Privind exceptia nulității absolute a rechizitoriului și a actelor de urmărire penală efectuate în cauză de către Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție:

In opinie majoritară, urmează a respinge exceptia nulității absolute a rechizitoriului și a actelor de urmărire penală efectuate în cauză de către Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție invocată de aparatorul ales al inculpatului B., însușită și de către inculpatul A..

1. Drept urmărire, asupra excepției privind nulitatea absolută a rechizitoriului și a actelor de urmărire penală efectuate în cauză de S.I.I.J., invocată de inculpatul B., însușită și de inculpatul A., Înalta Curte constată că, în baza Hotărârii C.J.U.E, din 18 mai 2021 nu poate fi reținută și constatată pretinsă neкомпетенța a organului de urmărire penală în instrumentarea cauzei de față.

2. Se reține astfel că prin Hotărârea C.J.U.E mai sus evocată s-a stabilit, între altele, că art.2 și art.19 alin. (1) al doilea paragraf T.U.E, precum și Decizia 2006/928 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede înființarea în cadrul Ministerului Public a unei secții specializate care are competența exclusivă de a ancheta infracțiunile savarsite de judecători și de procurori fără ca înființarea unei astfel de secții să fie justificată de imperative obiective și verificabile legate de buna administrare a justiției și să fie însoțită de garanții specifice care să permită, pe de o parte, să se înlăture orice risc ca această secție să fie folosită ca instrument de control politic al activității respectivilor judecători și procurori susceptibil să aducă atingere independenței acestora și, pe de altă parte, să se asigure că respectiva competență poate fi exercitată în privința acestora din urmă cu respectarea deplină a cerințelor care decurg din art.47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. [...]

Deopotrivă, se reține, că prin aceeași hotărâre a C.J.U.E, s-a stabilit că principiul supremăției dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări de rang constituțional a unui stat membru, astfel cum este interpretată de instanța constituțională a acestuia, potrivit căreia o instanță inferioară nu este autorizată să lase neaplicată din oficiu o dispoziție națională care intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928 și pe care o consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, ca fiind contrară acestei decizii sau art.19 alin. (1) al doilea paragraf T.U.E.

Având în vedere aspectele asupra cărora C.J.U.E s-a pronunțat prin hotărârea precitată, aspecte care decurg din dreptul Uniunii și, în special, din valoarea statului de drept prevăzută la art.2 din T.U.E, Curtea Constituțională a României a analizat, potrivit competenței sale, în ce măsură principiul statului de drept, care are consacrare expresă în dreptul național, în art.1 alin. (3) din Constituția României, este afectat prin reglementările care guvernează S.I.I.J.

Prin decizia nr.390/08.06.2021 Curtea Constituțională a constatat că reglementarea națională care guvernează înființarea S.I.I.J respecta prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(3) referitoare la statul de drept și în art.21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și implicit este în acord cu prevederile art.2 și ale art.19 alin. (1) din T.U.E, argumentele formulate în sprijinul concluziei exprimate regăsindu-se în paragrafele 56 - 76 ale deciziei.

La paragraful 80 din decizia nr.390, în examinarea aspectului referitor la interpretarea principiului 'supremăției dreptului Uniunii', din perspectiva căruia CJUE stabilise că acesta se opune unei reglementări de rang constituțional a unui stat membru, astfel cum este interpretată de instanța constituțională a acestuia, potrivit căruia o instanță inferioară nu este autorizată să lase neaplicată din oficiu o dispoziție națională pe care o consideră contrară dreptului Uniunii, Curtea Constituțională a subliniat că 'o instanță judecătorească are abilitatea să analizeze conformitatea unei dispoziții 'din legile interne', deci aparținând dreptului intern cu dispozițiile de drept european prin prisma art.148 din Constituție și, în cazul în care constată contrarietatea, are competența să aplice cu prioritate dispozițiile de drept al Uniunii în litigiile ce anteamăză drepturile subiective ale cetățenilor. În toate cazurile, Curtea constată că, prin noțiunile de 'legi interne' și 'drept intern', Constituția are în vedere exclusiv legislația infraconstituțională, Legea fundamentală prezervându-și poziția ierarhic superioară în virtutea art. 11 alin.

(3). Asa fiind, atunci cand stabileste ca 'prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum si celelalte reglementari comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate fata de dispozitiile contrare din legile interne', art. 148 din Constitutie nu atribuie dreptului Uniunii prioritate de aplicare fata de Constitutia Romaniei, astfel ca o instanta nationala nu are abilitatea de a analiza conformitatea unei dispozitii din dreptul intern, constatate ca fiind constitutionale prin prisma art. 148 din Constitutie, cu dispozitiile de drept european. Sistemul dreptului romanesc este format din totalitatea normelor juridice adoptate de catre statul roman si care trebuie sa fie in consonanta cu principiul suprematiei Constitutiei si principiul legalitatii, care sunt de esenta cerintelor statului de drept, principii inscrise in art. 1 alin. (5) din Constitutie, potrivit caruia 'In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie', unica autoritate legiuitoare a tarii fiind Parlamentul, avand in vedere ca statul se organizeaza potrivit principiului separatiei si echilibrului puterilor – legislativa, executiva si judecatoreasca - in cadrul democratiei constitutionale. Democratia constitutionala, intr-un stat de drept, nu este insa o abstractie, ci este o realitate a unui sistem in cadrul caruia suprematia Constitutiei limiteaza suveranitatea legiuitorului, care in procesul de creare a normelor juridice si de adoptare a unor acte normative trebuie sa tina cont de o serie de principii de rang constitutional (a se vedea Decizia nr. 104 din 6 martie 2018, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 446 din 29 mai 2018, paragraful 73).

De asemenea, retine Inalta Curte ca fiind deosebit de relevant in cauza paragraful 84 din decizia nr.390 unde se mentioneaza ca 'C.J.U.E., declarand caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928, a limitat efectele acesteia dintr-o dubla perspectiva: pe de o parte, a stabilit ca obligatiile ce rezulta din decizie cad in sarcina autoritatilor romane competente sa colaboreze institutional cu Comisia Europeana (paragraful 177 din hotarare), deci in sarcina institutiilor politice, Parlamentul si Guvernul Romaniei, si, pe de alta parte, ca obligatiile se exercita in temeiul principiului colaborarii loiale, prevazut de art. 4 din TUE.

Din ambele perspective, obligatiile nu pot incumba instantelor de judecata, organe ale statului care nu sunt abilitate sa colaboreze cu o institutie politica a Uniunii Europene'. In continuare, instanta de contencios constitutional a aratat ca, in aplicarea Hotararii C.J.U.E din 18 mai 2021, 'judecatorul national nu poate fi pus in situatia de a decide aplicarea prioritara a unei recomandari in detrimentul legislatiei nationale intrucat rapoartele M.C.V. nu normeaza, deci, nu sunt susceptibile de a intra intr-un conflict cu legislatia interna. Aceasta concluzie se impune cu atat mai mult in ipoteza in care legislatia nationala a fost declarata conforma Constitutiei de catre instanta constitutionala nationala prin prisma dispozitiilor art.148 din Constitutie'. (paragraful 85), concluzie intarita si de necesitatea respectarii principiului securitatii juridice, care ar fi incalcat in masura in care unele instante ar lasa neaplicate din oficiu dispozitii nationale pe care le considera ca fiind contrare dreptului european, in vreme ce altele ar aplica aceleasi reglementari nationale considerandu-le conforme dreptului european, standardul de previzibilitate al normei fiind puternic afectat.

In raport de cele aratate, Inalta Curte retine ca aspectele constatate si analizate prin Hotararea C.J.U.E din 18 mai 2021 nu creeaza obligatii in sarcina instantelor de judecata, alte organe ale statului fiind abilitate sa colaboreze cu o institutie politica a Uniunii Europene pentru realizarea obiectivelor de referinta enuntate in anexa la Decizia nr. 2006/928, iar necompetenta materiala a organului de urmarire penala nu poate fi constatata in raport de existenta in fondul activ al legislatiei a unor norme care stabilesc tocmai competenta respectivului organ de urmarire penala.

Cu alte cuvinte, necompetenta organului judiciar nu poate fi declarata pe baza competentei stabilite prin lege”.

[* Cititi aici intreaga incheiere a ICCJ](#)